

Uredništvo: Ljubljana, Pucinijska ul. 5.
Telefon št. 31-22, 31-23, 31-24

Izhaja vsak dan razen ponedeljka.
Mesečna naročnina 32 Ur.

Redakcija: Ljubljana, Pucinijska ul. 5.
Telefon št. 31-22, 31-23, 31-24

Uredništvo: Ljubljana - Pucinijska ulica št. 5.
Telefon št. 31-22, 31-23, 31-24.

Redakcija: Ljubljana, Pucinijska ul. 5.
Telefon št. 31-22, 31-23, 31-24

Uredništvo: Ljubljana - Pucinijska ulica št. 5.
Telefon št. 31-22, 31-23, 31-24.

Redakcija: Ljubljana, Pucinijska ul. 5.
Telefon št. 31-22, 31-23, 31-24

Uredništvo: Ljubljana - Pucinijska ulica št. 5.
Telefon št. 31-22, 31-23, 31-24.

Der Wehrmachtbericht im heutigen 'Slovenec'

Težki, toda uspešni obrambni boji na vzhodu in zapadu

Poučeni boji v Gotenhafenu in Danzigu — Brezuspješni sovražnikovi probojni poizkusi ob spodnjem Renu — Mesto Gemünden smo zavzeli nazaj — Sovražnikovi napadi ob Bergstrasse zaustavljeni

Führerjev glavni stan, 28. marca. (DNB) Vrhovno poveljstvo oboroženih sil javlja: Med veliko obrambno bitko v severozahodni Madžarski so naše čete tudi večerj prepričljivo preprečile napredovanje sovražnikov. Preko prekopov Marcalz prodriže napredovanje smo prestregli ob srednji Rabi. S stanovito obrambo in številnimi protisunkmi so prizadejali naši oddelki iz predmostja ob Hronu prodor napredovanja sovražnikov visoke krvave izgube ter uničili 20 oklopnikov.

V gornji Šleziji so vrgli boljševiki v borbo na obeh straneh Loslau in južno od Leobschitz močne oddelke pehote, oklopnikov in borbenih letal, ne da bi predili naše bojišče. Z večerjajšim uničenjem 88 oklopnikov južno od Leobschitz smo uničili v 12-dnevni bitki nad 600 oklopnikov.

Brabro posadka trdnjave Küstrin se odšla nadaljevali nasprotne napade. Tudi naši predmostji ob Odri Zehden in Laugenberg sta vzdržali ponovne napade.

V južnem delu Gdinje in Gdansk divjajo ponovni boji. Težke in lahke pomorske sile so razbile sovražnikove oklopniške napade in pripravljale postojanke med Gdinjo in Gdanskim.

Tudi ob zalivu Frisches Haff se borimo s skrajno ogorčenostjo za posest Kaliholzer Horna.

Naši hitri bojni čolni, ki so varovali neko spremiljavo, so potopili na morskem področju zapadno od Memela dva sovjetska hitra bojna čolna, med temi poveljniški čoln flotilje ter zajeli del posadke. Nek tretji čoln je bil tako hudo poškodovan, da se je verjetno potopil.

Medtem ko so se omejevali sovražnik vzhodno od Libave na šibkejske sunke, je ojačal svoje napade severovzhodno od Frauenburga in severozapadno od Doblina. Napadi so se zvrstili v tridni boj ob žilavem odporu naših čet.

Pri zaščiti napadov naših borbenih letalcev na sovražnikove oklopniške, oskrbo in

Boljševiško razdiralno delo na Finskem

Razvrednotenje denarja — Stavke — Nadaljevanje protifinske kampanje v sovjetskem tisku

Stockholm, 28. marca. Razmere na Finskem postajajo vedno težavnejše. Nevarnost inflacije narašča od dneva do dneva. Stavke se množijo, ker se delavci zaradi razvrednotenja denarja ne more več preživljati. Oblasli v Helsinkih obupno skušajo zadržati stalno padanje vrednosti finskega denarja, kar sicer ne bodo mogli izpolniti zahtev, ki jih je stavila sovjetska zveza glede povračila škode, kar bi dovedlo do odgovarjajočih političnih posledic.

Pri stavki nameštencev in delavcev v gostinskih obratih je zanimivo dejstvo, da samo po sebi razumljivo ne stavkajo nameštenci ohi hotelov v Helsinkih, kjer stanujejo člani sovjetske nadzorne komisije, tako da lahko Sovjeti v nasprotju s finskim prebivalstvom še dalje živijo kot doslej.

Veliko zasrbljenost je povzročila v vsej Finski dejstvo, da sovjetske časopisje kljub vsemu uspehu boljševiške demokracije fronte še nadalje najostreje napada finsko politiko. Tako je napisal list »Rädda zvezd« da je usmerila finska politika bolj proti levi, da pa bi morala stare stranke najprej dokazati, da so se popolnoma izpremenile. Dokler bodo te stranke vztrajale pri svoji stari politiki, ne more biti govora o izpremembi sovjetskega zadržanja napram finskim politikom.

Iz Helsinkov končno javljajo, da niso ustanovili na Aalandskih otokih sedaj samo podružnice zloglasnega društva za pospeševanje finsko-sovjetske prijateljstva, marveč tudi društvo Aaland-Sovjetska zveza. Obe društvi imata isti cilj, namreč uvedbo politike popolne podreditve Sovjetski zvezi. Vsak otrok v severni Evropi ve, kakšen strateški pomen imajo Aalandski otoki.

Stockholm, 28. marca. »Aftontidningen« piše, da je ena izmed največjih težkoč, s katerimi se mora Finska boriti, razvrednotenje denarja. Počasni, vendar stalno naraščajoči inflaciji razvoju je vedno bolj obkuten in povzroča velike skrbi. Prejšnji teden je bankni svet zahteval, da vlada ukrepe, ki naj bi preprečili nadaljnje razvrednotenje finske marke.

Nadaljni znak za posrbitve položaja pomeni poročilo iz Helsinkov, da so finske delavske organizacije odpravile svoje zastopnike iz državnega medznega sveta. Finski

V Turčiji so zbegani in potrti

Samovoljno sovjetsko postopanje zbujajo vznemirjenje tudi drugod

Lizbona, 28. marca. Zunanje politični sodelavci lista »Secula« piše, da je odpoved turško-sovjetske pogodbe in enostransko postopanje Sovjetske zveze v Bukaresti predznak, da bo postal problem turških morskih očin v bližnji bodočnosti močno aktualen. Vidna sovjetska tendenca, rešiti vse probleme na radikalni način, kakor se je zgodilo ali se še dogaja na Poljskem, Finskem, v Rumuniji in v baltskih državah, je nadaljnje vznemirjajoči predznak. Sojevo postopanje Moskve je čer, na kateri so se sosedaj razbile vse koalicije. Medtem ko reagira London še z razumljivim začudenjem, izgleda, da smatra Washington sojevo postopanje kot neizbežno posledico novega pojmovanja svetovne varnosti in da je z njim spoznan.

Zunanje politični komentator lista »Diario de Lisboa« piše: Nervezne priprave za San Francisco dokazujejo, da se diplomatski dogodi prenamo vrstijo. Z odgovorjo turško-sovjetske pogodbe je dala Sovjetska zveza pobudo za pospešitev dardanelskega vprašanja, ki spada med najbolj kordilje evropske probleme.

Berlin, 27. marca. V Ankari se vedno niso uradno komentirali moskovske odpovedi turško-sovjetske prijateljskega dogovora. Niti časopisje niti radio ne dajejo nikakih komentarjev. Iz tega je razvidno, da so Turki zelo začudeni ter potrli. Oni ne vedo, kakšen pomen naj dajejo temu sovjetskemu koraku. Tudi iz nekakega poročila iz lista »New York Times« iz Ankare je

Premikalni boji ob srednjem Renu in na Madžarskem

Materialne bitke ob spodnjem Renu, v Šleziji ter ob Gdanskem zalivu — Premakljivi obrambni boji v Bakonjskem lesu — Visoke sovjetske izgube v Šleziji in na obeh straneh Gdanskega zaliva

Berlin, 28. marca. Na zapadu so ojačali Anglije in Francija v ponedeljek svoje napade ob Renu v Westerwaldu ter ob Mainu. Zaradi odločnega odpora nemških padalskih lovcev in granadirjev so lahko dospeli ob spodnjem Renu napadajoči Britanci samo do črte Wesel-Emmerich. Severnoameriškim oddelkom napadajočim pri Weselu, se je posrečilo ob izlivu reke Issel ustvariti predmostje. Z izredno močnimi silami nameravajo prodor proti Bocholtu in Dornsteinu pa se je vsed nemških pritanapadov izjalovil. Dosedanji nesprotnikovi uspehi ob spodnjem Renu niso v nobenem razmerju z njegovimi izgubami.

Ob srednjem Renu je dosegla obrambna bitka v Westerwaldu svoj višek. Z neprestanimi oklopniškimi sunki in letalskimi napadi je napadal nasprotnik nemške postojanke med Slego in spodnjo Lahno. Nemške čete so le korakoma popuščale ter so prvotno prestregle močne napade. V teku dneva pa je sovražnik z novimi močnimi oklopniškimi sunki in z osredotočenimi letalskimi napadi vdrl v nemško obrambo ob avtomobilski cesti. Skozni vrzel so nato prodre premakljivi sile, ki so se zaustavile šele ob razrušenih viaduktih severno od Limburga. Tretje težišče je bilo ob spodnjem Mainu. S sovražnikovi oddelki, napadajočimi s predmostja pri Oppenheimu proti severu, so se razpijale ob južnem robu Frankfurta teži boji. Proti vzhodu so prodrl severnoameriški oklopniški prekop Aschaffenburga v gorovje Spessart. Poizkusi Američanov, da bi z zapada proti jugu ter iz postojanke ob Odenwaldu ter ob granje-nemški ravnini, se je izjalovil v obrambnem ognju in s protinapadi. Ostali boji na zapadu in tudi številni sovražnikovi poizkusi prekoračenja so imeli samo krajevni pomen.

Vzhodu so težišča trenutno na Madžarskem na gornjeslezijskem področju in na obeh straneh Gdanskega zaliva. Pod neprestanimi močnimi sovražnikovi pritiski so se premestili boji med Blatinim jezerom in južnim robom slovaškega Rudogorja na vzhodno oboje prekopa Marcalz ter do spodnje Raabe, medtem ko so bili boljševiki, napadajoči ob spodnjem Grauu iz svojega mostišča Leva, po močnem napredovanju zajezeni. V nasprotju s prenikalno vojno na Madžarskem imajo teži boji v gornji Šleziji, kjer so boljševiki zmanjšan poizkusi prodora do moravske ravnine in na obeh straneh Gdanskega zaliva, kjer se je sovražnikova nadmočnost zlonila ob vzglednem zadržanju nemških čet. Na obeh krajevno vezanih materialnih bitkah, na obeh oddelkih so prestregli nemški oddelki močne napade z visokimi izgubami za sovjetske. Tudi v Berlinu, pred Breslauom ter ob splošni Odri so izvajevali nemške čete nove obrambne uspehe.

Na zapadu

Druga faza anglijske pomladne ofenzive je trenutno omejena s poizkusom preiti od poročnega boja v premakljivo vojno. Med Mainom in Odenwaldom je nasprotnik že spravljal bojišče v gibanje. V Westerwaldu si je z neprestanimi težkimi oklopniškimi sunki in množičnimi letalskimi napadi na obeh straneh avtomobilske ceste Köln-Frankfurt odprl nadaljnja vrata, skozni katera so prodrl premakljivi oddelki ob področju Limburga. Nasprotno pa potekajo boji na obeh straneh vdora, predvsem ob spodnjem Renu, še vedno za vsak korak zemlje, vsaki odsek reke in vsako skupino hiš. Nemške čete so doslej tudi tam izredne uspehe, kjer se je posrečilo sovražniku z močno letalsko podporo in z materialno nadmočnostjo doseči globlje vdore. Posebno dosedanja potek bitke ob spodnjem Renu pomenja novo stran slava za nemške padalske love in granadirje. Ne glede na sovražnikove čete, ki so se izkrale iz zraka za njihovim hrbtom, so se zopetstavili na obrežju Renu sovražnikovi napadi ter potekali pri Reesu in Xantenu napadajočega nasprotnika še pred črto Wesel-Emmerich. Ker je nasprotnik spoznal moč nemške obrambe ob spodnjem Renu, je skušal spraviti pri Düsseldorfu Renu, in severno od Kölna preko Rena nadaljnje sile, da bi vezal nemške rezerve, toda njegove poizkusi se je zrušil v obrambnem ognju.

Boji ob srednjem Renu kažejo isto operativno sliko. Tudi tu neprestano napadajo iz bojiščenega loka med Siegburgom in Koblenzom močne sovražnikove sile proti vzhodu in jugovzhodu, medtem ko bi naj poizkusi prekoračenja med Koblenzom in Bingenom vezali nemške obrambne sile. Eojo ob srednjem Renu kažejo isto operativno sliko. Tudi tu neprestano napadajo iz bojiščenega loka med Siegburgom in Koblenzom močne sovražnikove sile proti vzhodu in jugovzhodu, medtem ko bi naj poizkusi prekoračenja med Koblenzom in Bingenom vezali nemške obrambne sile.

Anarhija v zasedeni Italiji

Savojske oblasti ne morejo, anglo-ameriški okupatorji pa nočejo ničesar storiti proti razbojništvu

Milan, 28. marca. Angliški list »Daily Mail« poroča zelo obširno o zmedbi v zasedeni Italiji. List piše: Rim, ki je bilo 2.000 let mesto pravice, se lahko, kar se tiče podzemlja, meri s Chicagom. Razbojnišče tolpe sestojajo iz moških in žensk ropajo in morijo v Rimu in v mnogih delih Italije.

Tudi ob ameriških in kanadskih ubežnikih organizirane in vodene zločinske tolpe so si pridobile želostno slavo s ponovnimi težkimi roparskimi napadi. Tolpe, deloma v policijskih uniformah, so zaplenile cele železniške vagonne in nato prodajale tovar na črni borzi. Druge zločinske tolpe so potkušale naropati dragocene slike in druge umetnine, katere so potem posredniki prodajali ameriškim starinarjem. Potom take tatvine je prišla v promet tudi znanstvena Correggijska slika »Suzana in starci«. V Rimu, Neaplju in Florenci so prišli na sled ponarejevalcem denarja. Policija je napravila tem zločinskim tolpom brez moči in ne more več jamčiti za življenje in imovino prebivalstva v zasedeni Italiji.

Nova klotuta Bonomijevi Italiji

Milan, 27. marca. V rimskih vladnih krogih so izjavili kl izključitvi Bonomijeve Italije od konference v San Franciscu, da so odzveli s to izključitvijo Italiji načelne demokratske pravice, ki zagotavljajo vsem svobodnim narodom udeležbo na tej konferenci. S to izključitvijo od konference so izključili Italijo iz vrste neodvisnih narodov.

Socialna beda v Angliji

Ženeva, 28. marca. Po svojem študijskem potovanju po industrijski področjih Velike Britanije so izjavili nekateri ameriški delavski zastopniki, kakor poroča »Daily Mail«, da so se zgražali nad tamkajšnjimi socialnimi razmerami, predvsem nad delovnimi pogoji in mezdami, kakor tudi nad nizkim življenjskim standardom angleškega delavca. Američani so izjavili, da so se čutili »kakor po glavi udarjene«, ko so opazili slabo delo otrok za delo v angleški industriji. Pri vsem tem pa v Zedinjenih državah ni mnogo boljše kakor v Veliki Britaniji, kar se tiče dela otrok.

27. marec 1941

Bilo je na današnji dan pred štiri leti. Takrat smo izgubili Jugoslavijo, ki smo jo ljubili. Izgubili smo svojo državo, ker je izvršila žalosten samomor za tuje koristi na veliko veselje naših protidržavnih elementov in še raznih drugih zunanjih sil. 27. marec 1941 prav za prav ni točen datum razpada Jugoslavije. Saj so prav na ta dan naši neodgovorni in zanesenjaski politiki razbili pakt z Nemčijo, govoreč, da bodo »pred vsem svetom pokazali, da se Balkanci ne pustijo tam švabom, posebno še, ker stojijo za Jugoslavijo tisti veliki in nepremagljivi takozvani zavezniki, katerim smo mi dolžni zvestost za zvestoto, ker so nam jo »tudi oni izkazali v preteklosti«. Najbrž so ulico z demagoškim geslom »Najbrž ne bo pakte in tako zvali močno Nemčijo ter jo prisilili, da se udarijo po nas.

Kadri gre za osebo čast in korist kakkega posameznika, je ta dolžan braniti oboje, tembolj pa so še dolžni zastopati narodne koristi državni, ki odločajo o usodi 16 milijonske države kot je to n. pr. bila Jugoslavija. Takrat — v marcu 1941 — pa se je zgodilo, da so se zbrali okoli užaljenega protostojardja generala Simovića smešni politični učenci, ki so pripravili naši državi grob po naročilu protostojardskih lože. Zato je pri tem dejstvo, da je uspelo Simoviću prevarati tudi precej neoporečnih nacionalistov in dobrih častnikov, ki so mu pomagali pri puču z dobro vero, da se bo »rijo« z vero v Boga za kralja in domovino. Vsi naporji onih treznih in poštenih nacionalistov so bili zaman. Prav nič niso zalegli naporji Hrvata dr. Macka, Srbov generala Nedića in Ljotića, Korosevega naslednika dr. Kulovca ter še mnogih drugih mož, ki so jasno videli, kam dredi državni voz, pa so imeli pri tem popolnoma zvezane roke.

Ce obujamo spomin na tiste usodne dni pred štiri leti, ne bomo mogli iti preko navdušenja slovenske mladine, ki si je deljala na ljubljanski ulici duša z vzdičkanjem mlademu kralju in Jugoslaviji. Komunisti pa so ves čas izkoriščali te manifestacije zase in metali vmes svoja gesla. Pozdravljali smo nastop mladega suverena, ker smo gledali v tem odločen korak k pravi oblasti, discipliniranosti in slogu. V resnici pa je bilo tako, da je bil kralj Peter na najnesramnejši način izigran od Simovićeve klike. Ponarejen je bil podpis kraljeve proklamacije, kot kralj pa je govoril po radiu običajen poročnik iz zarotniške klike. Nam vsem to ni bilo jasno pred očmi, ker smo bili predaleč od usodepolnih dogajanj v prestolnici in ker so se dogodki vrstili s filmsko naglico. Brez pomisleka smo se mi mladi takrat javljali v protostojardskih odreda, da branimo svojo zemljo, ki je po krivdi neodgovornih ljudi šla za tuje koristi v vojno z Nemčijo. Takrat smo, mi mladi stonali pod državno trobojnico s pesmijo na ustih, toda v srcih nam je bilo tesno, kakor da podzvestno slutimo dogodke in vidimo kri, ki bo tekla kot posledica pustolovskega puča v vseh štirih letih pozneje. Tiste dni so priletele nemške letalske jate ter bombardirale jugoslovansko prestolnico. Sostavljali smo z Beogradom, ki je postal zrvet bomb.

Nato je nastopila doba okupacije. Okupacije je tisto žalostno dejstvo, ki v vsej zgodovini nobenemu narodu ni nikoli prinesla nič prijetnega. Šlo je vedno pri tem za to, kako velika je zrelot okupiranih in kako se ti znajo prilagoditi zakonom okupacije. Mi smo bili med tistimi narodi, ki so se v takih primerih najslabše znašli.

Razvoj v Srbiji je šel v začetku popolnoma po židovsko-masonskih, to je komunističnih načrtih, ker provizorica komisariska vlada ni bila zmorna utrditi miru po vsej zemlji. Drugo poglavje pa se je začelo z nastopom generala Nedića, ki je našel vso oporo v mladih idealnih dobrovoljcih. Srbski dobrovoljski zbor je bil tisti, ki se je lotil z največjo ljubeznijo do svoje razbičane domovine težkoga dela in borbe za obnovitev Srbije.

V Ljubljanski pokrajini kot matič vseh Slovencev pa je nastopila doba savjskega nasilja, doba mnogih nedolžnih talcev in internacij, zopet po načrtu židovske masonerije in komunistične partije. Mnogo mladine, ki je v aprilu izpolnila svojo narodno in državljansko dolžnost so izvalili rdeči agitatorji v hribe, zopet za tuje koristi, za internacionalni in od židov vodeni komunizem. Zopet so slepli to mladino z besedami o kralju, Jugoslaviji, o svobodi ter neki beli gardi, ki je izdajalska, ker se brežestno prodaja okupatorju. Toda čudno, ti ljudje, ki so govorili, da se borijo za svobodo, se niso nazivali četniki, kakor bi bilo to pričakovati v skladu z izročili narodnih borcev, ki so se v zgodovini borili proti Turkom, temveč so izumili novo besedo partizan, prihajajočo od besede partija (komunistična). Mnogi, ki so začeli spravevati po četniški so začeli dobivati od komunističnega vodstva »OF« za zadregi izgovorne odgovore o nacionalsocialni in celo izdajalski, ki sodelujejo z okupatorji. Ker je komunistično jabolko OF še malo dozorelo, pa so začeli polagoma pripravljati tla za protikraljevsko borbo, blatec mladega Petra, češ, da podpira izdajalca Mihajlovića, in obojajoci kraljev beg k Anglijem, ki mu dajejo zavetje, medtem ko se morajo oni boriti proti okupatorju v domovini. In zopet so ustvarili ti rdeči prevaranti čudno logiko, ko so vse protikomuniste, ki se nikoli niso drznili reči kaj žaljivega o mladem kralju, proglasili za izdajalce. Bili smo izdajalci, čeprav ni nikomur nas nikoli niti na kraj pameti padlo, da bi se zavajali na kraljevo posteljo, tako kot je to storil pred časom madžarsko-slovaški Jud, cerkveni tat in poglavar komunistične partije Jugoslavije samozvani maršal Tito. V prav s tem sramotnim dejanjem si je ta kriminalce zaplaval eno slabo znamenje več v nepreglednem nizu svojih zločinov. Kriminalce Broz, ki veruje samo v materijo, seveda pri tem ni pomislil, da se naravni zakoni masčujejo vsakomur, če dela proti njim in se postavlja na mesta, ki niso določena zanj.

Z 8. septembrom 1943 je prišel za naš narod, zbran v Ljubljanski pokrajini, nov čas, ko smo se oddaljili od savjskega okupatorja in dobili možnost, da se organiziramo pod slovensko zastavo v domobranstvu. Bili je tudi dan 10. oktobra istega leta, ko je ločen del tiste mladine, ki je prišla v postojilno za puške leta 1941, ne zavedajoč se takrat, da gre v boj za tuje koristi, stopil sedaj ponovno na ljubljanske ulice in pokazal, da je naša pravo pot, ko se je odzvala pozivu svojega generala, mu obljubila zvestoto ter nudi la vse svoje mlade sile za zbor vseh Slovencev.

O pravoslavni veliki noči istega leta pa se je zgodilo tudi nekaj, kar bočemo spraviti v zvezo z nemškimi bombardiranjem Beograda v letu 1941. Gre namreč za to, da primeramo dvoje bombardiranj jugoslovanske prestolnice: prvo, ki so ga izvedli letalci, s katerih državo smo bili v vojnem stanju, drugo pa tako zvani zavezniški, zaradi katerih smo šli v vojno, zaradi katerih smo kravevali in še kravimo kot v posmeh naš otrokonalvni zamak.

Nadaljevanje na 2. strani

Prezident general Rupnik izročil literarne nagrade Pokrajinske uprave za l. 1944

Ljubljana, 28. marca. Davi je g. prezident general Rupnik sprejel v svojem kabinetu na Pokrajinski upravi slovenske pisatelje in pesnike, ki so jim bile podeljene literarne nagrade Pokrajinske uprave za leto 1944. Sprejema so se udeležili poleg odlikovancev tudi člani komisije ter načelnik pokrajinske uprave g. Hubad, Sušnik in Cerrol, predsednik komisije g. prof. Peterlin je prebral sklep komisije, nakar je povzel besedo g. prezident ter imel naslednji pomembni govor:

»Spoštovani gospodje! Z zadovoljstvom sem osvojil sklepe, ki nam jih je poveljal predsednik komisije za podelitev literarnih nagrad za leto 1944. Srečen sem da lahko gospodom, katerim je komisija prisodila najboljšo oceno, izročim kot znak priznanja skromne nagrade za njihova dela, ki so obogatila slovensko kulturo in postala skupna last slovenskega naroda.

Vsako pošteno delo zasluži pošteno plačilo. Se bolj velja to za duševna dela naših odlikovancev, storjena v času, ko je na slovenski zemlji in okrog nje govorilo orožje in je imela smrt svojo bogato težev. Inter arma silent musae, se je glasilo staro rimsko pravilo. Naši odlikovanci so šli preko njega, oni so odklonili teško propagandni kulturni molk in dali iz bogatih zakladnic svojega duha svojemu narodu najboljše, kar so premogli. Prav zato bo njihovo delo deležno zahvale in hvalečnosti vsega našega naroda.

Izredno mi je drago, da lahko odlikujem dr. Alojzija Gradnika, našega velikega in globokoga lirika, ki je prav zadnji dve leti izdal močni in za današnji usodni čas pomembni zbirki »Maja« in »Pojoča kri« s krepkimi podobami trpljenja naših izgnancev v savaških taboriščih.

Srečen sem, da vidim med odlikovanci dr. Stanka Majna, svojega bivšega pozt-

vovalnega sodelavca, mojstra slovenske besede in globokoga misleca.

V krogu najboljših stoji eden izmed najmlajših naših piscev, Emilijan Cveč, ki je na svojstven način zajel življenje v slovenskem domu in ki v melankolnem, izpilenem slogu razmišlja o preprosti stvari, ki obdajajo slovenskega človeka.

Enega, ki bi solil v Vaš krog, gospodje, danes ni več med nami. V četu mladosti je France Balantič, nadebudni pesnik in glasnik našega mladega pokolenja, položil svoje življenje na žrtvenik slovenskega naroda. Njemu žal ne morem izročiti odlikovanja, pač pa sem odredil, da se v njegov spomin osnuje »Balantičeva ustanova«, iz katere se bo vsako leto izplačala literarna nagrada pesniškemu prvcu.

Prijetna dolžnost mi je gospodje, da se vam kot prezident Ljubljanske pokrajine za vaše plodno, slovenskemu narodu in vsemu kulturnemu človeštvu posvečeno delo o vseh srca zahvalim in vam k priznanju, ki vam ga je prisodila komisija, iskreno čestitam. Slovenski narod ne bo pozabil, da ste ga v času njegove Kalvarije ogrevali s toplimi žarki večne iskre, plemenitosti in lepote. Temu svojemu poslanstvu ostanite zvesti tudi v bodoče. Iz bogatih zakladov, ki vam jih je naklonil B-g, črpajte nove sile in ustvarjajte nova dela, da bo večna stavba slovenske kulture čim mogočnejša in veličastnejša.

Po končanem nagovoru, ki je bil od vseh navzočih sprejet z nedolnim občudovanjem je izročil g. prezident vsakemu izmed nagrajenih knjižnikov nagrado in krasno diplomu, ki jo je za vsakega posebej izdelal arh. Vlado Gašček. G. prezident se je v imenu nagrajenecv z izbranimi besedami zahvalil mladim pisateljem. Obenem je odlikovancem prisrčno čestital, nato pa ostal z njimi in z drugimi prisotnimi gosti še nekaj časa v prijateljskem razgovoru.

cerkve na tamošnje pokopališče. — Pokojnik naj bo ohranjen blag spomin, užoščenim svojcem pa izreka naše iskreno sožalje.

— Pri pomladnih delih na polju je treba sprito nevarnosti letalskih napadov zaščititi življenje ljudi. Pri letalskih napadih naj torej vsako polje kritje, vrže naj se v jarek, zateče naj se pod drevo ali v kakšno bližnjo posojajo. Pri napadih letal v nizkem poletju polja živino izpreči ter jo odpeljati v hlev, da ne zbežijo. Za ljudi je najvarnejše, da se v takšnem primeru vržejo na tla ter ostanejo negibni, tako da jih letalci ne morejo pogoditi.

— Kmetje, gospodje, pridajate več vrtnin! Tudi letos nikakor ne bo dovolj, če bomo pridelovali vrtnine le po vrtnih, kar smo jih že doslej imeli, — letos je mnogo, da pridelajo kmetje čim več zelenjave tudi po vrtnah. Tu in tam bi se našli ugodni pogoji za zgodnjo zelenjavo. Se važneje pa je, da bomo kmetje gospodje pridelali v vrtnah čim več tistih vrtnin, ki so v velikih množinah potrebne za pomladski čas in zlasti za zimo! Kot glavni sadeži prihajajo v poštev: trepane sorte zelja, rdečega zelja in ohrovt, korenje, fižol, zelena, paradižnik, čebula in por. Kot struščni sadeži so prikladni zlasti: koleraba, rdeča pesa, grah (ako ne bo prehude vročine), korenček, ohrovt, brstnati in listnati kapusi in redkev. Podrobnejši pouk naj si gospodje pridobijo v »Kmetijskih novicah« od 15. t. m. Strmo vse, da bomo kljub težavam zagotovili in olajšali prehrano vsem slovenskim družinam!

— Pazimo na živila, ki smo jih z velikim trudom nabavili. Bila bi resnično velika škoda, če bi se nam ta živila rezerva zaradi naše nepazljivosti pokvarila in postala neužitna. Saj smo si morali zalogo tako rekoč odtrgati od ust. Zato pogledimo v vrečke in kore, če ni v njih še kaj živčega. Ključne gnilobe in plesni, kakor tudi živalske škodljivce moramo takoj preganiti, če hočemo rešiti živila pred uničenjem. Zdrave sadove vrtnic prekuhamo in jih spet damo v shrambo, če načeta živila pa odločimo in porabimo.

— Vodstvo zdravstvene protiletalske zaštite v Ljubljani poziva vse svoje razporejene člane, moške in ženske (zdravnike, pomožne sanitetno osebje, tudi one z zadnjega tečaja Rdečega križa) ter voznike na konjsko vprego, da predlože takoj danes, do 11. ure dopoldne pri vodstvu zdravstvene protiletalske zaštite — mestni fizikat — naslednje osebne podatke, napisane razločno, po možnosti s strojem: priimek in ime, rojstni datum, rojstni kraj, bivališče, poklic, zaposlen pri, samski ali poročen, število otrok.

— Drž. tehniška srednja šola. Učenci odevskov tehniške srednje šole (arh. gradbenega, strojega in električnega) morajo, ki so bili v šolskih letih 1941/42 in 1942/43 redno vpisani in radi izrednim razmerjem niso mogli dovršiti letnika, se valjajo, da se radi eventualnega nadknađenja letnika osebo zglašijo v direktorij pisarni (Gorupova ulica 101, nadstropje) najkasneje do četrtka, dne 5. aprila t. l. ob delavskih med 8. in 10. uri.

— Strojarski tečaj se nemoteno vršijo zgodaj jutraj, pozno popoldne ali zvečer. Učne ure dogovorimo po želji. Novi tečaj 3. 4. 5. in 6. aprila. Informacije: Trgovsko učilišče »Christofor učni zavod«, Domobranska cesta šte. 15.

— Darovali so: Za Socialno pomoč uradni Zavoda za socialno zavarovanje 500 lir, dve čisti noke baterije Slovenskega domobranstva 7142 lir, Jože Prelesnik 1000 lir; za gluho mlado rodnico Stork-Cuber 300 lir namestno venca na grob g. Zagorcu, Nikola Rončević 500 lir namestno venca na grob Albertu Kiličju, družini A. in C. Janežič 600 lir v počastitev spomina F. Kovčević in D. Vodočevič; za slepo mladič Vladimirja D. Franka Levstič 150 lir v

počastitev spomina Darinka Vodočevič, dr. Leon Skala 300 lir v spomin pok. Karle Kenečev in Elizabeta in Marjeta Kilara 200 lir v počastitev spomina Vere Blewies; Društvo slepih obitelji Antona Zupana 500 lir v počastitev spomina Angela Jelčiča.

— V evangelijski cerkvi bo služba božja na veliki petek ob 5. uri popoldne in na velikončno nedeljo ob 12. uri dopoldne.

Opozorilo

Pravica kino-biskupovcevar ob prekritvi filmske predstave zaradi alarma:

- 1.) Odredba z dne 26. oktobra 1944 se ukinja.
- 2.) Če je filmska predstava ukinjena zaradi alarma, se vstopina ne vrne.
- 3.) Obiskovalec kina nima nobene pravice do druge predstave.
- 4.) Ta odredba stopi v veljavo z dnem objave.

Der Deutsche Berater in Ljubljana, Amt Propaganda, Presse und Kultur

Obvestila »Preveda«

DELITEV TRDEGA SIRA

IN PREKAJENEGA MESA

1) Potrošniki v Ljubljani in občinah Jezica in Polje prejmejo za marec pri eni spodaj naštetih mikaric 150 g trdega sira na odredek »Mar 22« brez pritiskanih črt ali z eno pritiskano modro vodovodno črto:

Vodnik Alojzija (Tržaška 26), Cvečar Neža (Sv. Petra 8), Dominek Antonja (Poljanska 77), Hosta Marija (Tavčarjeva št. 4), Jug Ana (Bjelovetska 31), Lovšin Amalija (Strossmayerjeva št. 4), Peček Francka (Tržaškova 15), Režek Minka (Jamska 2), Rozman Josipina (Kolodvorska 15), Rupena Rozalija (Jernejeva 2), Senčar Franc-Lesjak (Stari trg 30), Vidmar Ljudmila (Ciglarjeva 12), Vokač Roža (Breg 8), Mahovič Breda (Tržaška 48), Gruđen Jakob (Celovška), mlekarske stojnice na Pogačarjevem trgu: Kovčič Alojzij, Gornik Marija, Pustavh Franc, Knez Ivan, Doič Djuro, Stare Frančiška in Dimic Jernej. Samo svojim članom: Gospodarska zadruga, Konsumno društvo V. C. Konsumna zadruga, Prvo delavsko konsumno društvo, Zadruga mestnih službenecv, Zadruga državnih službenecv, Železničarska nabavna zadruga.

Cena: 38 lir za kilogram.

Delitev sira se zaključuje 7. aprila. Nalepljene odrezke predložijo prodajalci 8. aprila Prevodu, Gosposka 12, soba 10.

2) Potrošniki v Ljubljani prejmejo pri svojem stalnem mesarju v petek 100 g prekajenega svinjskega mesa proti odrezku »Mar 22« svinjske živalske marnice MZU brez pritiskanih črt ali z eno pritiskano modro vodovodno črto. Cena: 90 lir za kg.

Nalepljene odrezke predložijo mesarji v torek 3. aprila Prevodu, Gosposka 12, soba št. 10.

Zamudniki nabavijo meso pri mesarju Slačiču.

Mesarji dvignejo meso na klavnici v četrtek 29. t. m. od 9. do 19. ure.

Zaplemba imovine upnikov

»Službeni lista prinaša odločbe g. prezidenta o zaplembi imovine naslednjih upnikov: Pavla Sivica, nazadnje stanujočega v Ljubljani, Rimska c. 18, Karla Rupla, Mirje 99, dr. Vekoslava Valentiniča, Poljanska c. 15, Nade Sedar, Vrtača 13, Boruta Fakina, Vodmatska 1, inž. Vilala Oblaka, Prijateljeva 10, Dušana Milana Čokovič, Kapiteljska 7, vsi iz Ljubljane, ter Ane in Julija Padovca iz Kočevja št. 273.

NE SAMO ZA ZLATO

doman

Hišni sluga je široko razprli oči.

»Da bi bila —«

Jejtersen je položil prst na ustnice, češ, naj moli. Nato je odšel in pustil v Cornerjevem hišnem moči, ki je bil mahoma silno zrasel v svojih lastnih očeh.

James Clusing je bil šel ta čas v svoj klub, kjer ga je dobil Jejtersen in mu povedal, kaj je opravil. Posledica je bila, da sta se dolgo posvetovala. Nazadnje je stopil Jejtersen v telefonsko celico in skrbno zapril oblačnjana vrata za seboj.

»Halo?« se je odzval ženski glas. Jejtersenovo oči so bile na pol priprte.

»Tukaj —« saj ves, kaj ne, kdo govori?« Ranel, prestrašen vzkič se je začel z one strani.

Jejtersenova usta so se skrivala v porogljiv nasmeh.

»Nič kaj vesela se mi ne zdiš,« je rekel. »Gotovo si mislila, da me sploh ni več v Londonu, jeli? Toda s potovanjem v Ameriko ni bilo nič. Sicer pa —« Jejtersen je glas mahoma kovinsko zavzel, saj se moram se danes govoriti s teboj. S seboj pripeljem prijatelja. Vse drugo ustno. —« Nato je obesil slušalo, ne da bi počakal odgovora.

Kamen, ki mu je bilo namenjeno, da zraše v plaz, se je bil sprožil ...

Hela je mislila, da ne silijo prav, ko je je zjutraj na uličnem vogalu ogovoril možič glas. Kasch je bil tisti, ki je pristopil k nji. Kasch.

Hela se je ujezila. A kaj ji je bilo storiti? Maice, prav malo, se ji je tudi smilil. Prav nič zdrav ni bil na oko. Siv obraz je imel, in v očeh ni bilo nikakega blestaka.

»Ne zamerite,« je rekel. Pričakoval je, da mu bo podala roko, a Hela tega ni storila. »Saj veste, zakaj vas prosim oproščeno?« je nadaljeval, ko je stopal vstrane nje. — »Za tistikar. Slabo sem se vedel, ali v svojo opravilo vam ne morem reči drugega kakor to, da vas imam rad.«

»Gospod Kasch!«

»Vem,« je priklimal. »Nič vam ni do mene. Ne maram pa, da bi grdo mislili o meni. Zaradi vas sem razdri svojo zaroko.«

Sunkoma je obstala.

»Kaj ste storili?«

»Seveda,« je vzdihnil. »Ne verjemate mi. Toda če hočete, vam lahko pokažem pisma —«

»Marsikaj napočnega sem storil,« je dejal. »Katerikoli sem sem ne razumem, prav res da ne. Časih imam najhujše otrok več nadarjenosti od mene.« Obkavljajo se je nadaljeval. »Z —« onim drugim dekletom sem bil vas, gospod črna Dranstaljeva, in — in — nu — ona se pač ni mogla primerjati z vami. Vem, da tega ne bi bil smel storiti; a koliko je v življenju stvari, ki bi bilo bolje, da se ne bi bile zgodile. Osrečil pa je tako in tako ne bi bil, to čutim, in zato je v tem slučaju nemara bolje, da se je tako obrnilo.«

»Kaj ste storili?«

»Seveda,« je vzdihnil. »Ne verjemate mi. Toda če hočete, vam lahko pokažem pisma —«

»Marsikaj napočnega sem storil,« je dejal. »Katerikoli sem sem ne razumem, prav res da ne. Časih imam najhujše otrok več nadarjenosti od mene.« Obkavljajo se je nadaljeval. »Z —« onim drugim dekletom sem bil vas, gospod črna Dranstaljeva, in — in — nu — ona se pač ni mogla primerjati z vami. Vem, da tega ne bi bil smel storiti; a koliko je v življenju stvari, ki bi bilo bolje, da se ne bi bile zgodile. Osrečil pa je tako in tako ne bi bil, to čutim, in zato je v tem slučaju nemara bolje, da se je tako obrnilo.«

»Kaj ste storili?«

»Seveda,« je vzdihnil. »Ne verjemate mi. Toda če hočete, vam lahko pokažem pisma —«

»Marsikaj napočnega sem storil,« je dejal. »Katerikoli sem sem ne razumem, prav res da ne. Časih imam najhujše otrok več nadarjenosti od mene.« Obkavljajo se je nadaljeval. »Z —« onim drugim dekletom sem bil vas, gospod črna Dranstaljeva, in — in — nu — ona se pač ni mogla primerjati z vami. Vem, da tega ne bi bil smel storiti; a koliko je v življenju stvari, ki bi bilo bolje, da se ne bi bile zgodile. Osrečil pa je tako in tako ne bi bil, to čutim, in zato je v tem slučaju nemara bolje, da se je tako obrnilo.«

»Kaj ste storili?«

»Seveda,« je vzdihnil. »Ne verjemate mi. Toda če hočete, vam lahko pokažem pisma —«

»Marsikaj napočnega sem storil,« je dejal. »Katerikoli sem sem ne razumem, prav res da ne. Časih imam najhujše otrok več nadarjenosti od mene.« Obkavljajo se je nadaljeval. »Z —« onim drugim dekletom sem bil vas, gospod črna Dranstaljeva, in — in — nu — ona se pač ni mogla primerjati z vami. Vem, da tega ne bi bil smel storiti; a koliko je v življenju stvari, ki bi bilo bolje, da se ne bi bile zgodile. Osrečil pa je tako in tako ne bi bil, to čutim, in zato je v tem slučaju nemara bolje, da se je tako obrnilo.«

»Kaj ste storili?«

»Seveda,« je vzdihnil. »Ne verjemate mi. Toda če hočete, vam lahko pokažem pisma —«

»Marsikaj napočnega sem storil,« je dejal. »Katerikoli sem sem ne razumem, prav res da ne. Časih imam najhujše otrok več nadarjenosti od mene.« Obkavljajo se je nadaljeval. »Z —« onim drugim dekletom sem bil vas, gospod črna Dranstaljeva, in — in — nu — ona se pač ni mogla primerjati z vami. Vem, da tega ne bi bil smel storiti; a koliko je v življenju stvari, ki bi bilo bolje, da se ne bi bile zgodile. Osrečil pa je tako in tako ne bi bil, to čutim, in zato je v tem slučaju nemara bolje, da se je tako obrnilo.«

»Kaj ste storili?«

»Seveda,« je vzdihnil. »Ne verjemate mi. Toda če hočete, vam lahko pokažem pisma —«

»Marsikaj napočnega sem storil,« je dejal. »Katerikoli sem sem ne razumem, prav res da ne. Časih imam najhujše otrok več nadarjenosti od mene.« Obkavljajo se je nadaljeval. »Z —« onim drugim dekletom sem bil vas, gospod črna Dranstaljeva, in — in — nu — ona se pač ni mogla primerjati z vami. Vem, da tega ne bi bil smel storiti; a koliko je v življenju stvari, ki bi bilo bolje, da se ne bi bile zgodile. Osrečil pa je tako in tako ne bi bil, to čutim, in zato je v tem slučaju nemara bolje, da se je tako obrnilo.«

»Kaj ste storili?«

»Seveda,« je vzdihnil. »Ne verjemate mi. Toda če hočete, vam lahko pokažem pisma —«

»Marsikaj napočnega sem storil,« je dejal. »Katerikoli sem sem ne razumem, prav res da ne. Časih imam najhujše otrok več nadarjenosti od mene.« Obkavljajo se je nadaljeval. »Z —« onim drugim dekletom sem bil vas, gospod črna Dranstaljeva, in — in — nu — ona se pač ni mogla primerjati z vami. Vem, da tega ne bi bil smel storiti; a koliko je v življenju stvari, ki bi bilo bolje, da se ne bi bile zgodile. Osrečil pa je tako in tako ne bi bil, to čutim, in zato je v tem slučaju nemara bolje, da se je tako obrnilo.«

»Kaj ste storili?«

»Seveda,« je vzdihnil. »Ne verjemate mi. Toda če hočete, vam lahko pokažem pisma —«

»Marsikaj napočnega sem storil,« je dejal. »Katerikoli sem sem ne razumem, prav res da ne. Časih imam najhujše otrok več nadarjenosti od mene.« Obkavljajo se je nadaljeval. »Z —« onim drugim dekletom sem bil vas, gospod črna Dranstaljeva, in — in — nu — ona se pač ni mogla primerjati z vami. Vem, da tega ne bi bil smel storiti; a koliko je v življenju stvari, ki bi bilo bolje, da se ne bi bile zgodile. Osrečil pa je tako in tako ne bi bil, to čutim, in zato je v tem slučaju nemara bolje, da se je tako obrnilo.«

»Kaj ste storili?«

»Seveda,« je vzdihnil. »Ne verjemate mi. Toda če hočete, vam lahko pokažem pisma —«

»Marsikaj napočnega sem storil,« je dejal. »Katerikoli sem sem ne razumem, prav res da ne. Časih imam najhujše otrok več nadarjenosti od mene.« Obkavljajo se je nadaljeval. »Z —« onim drugim dekletom sem bil vas, gospod črna Dranstaljeva, in — in — nu — ona se pač ni mogla primerjati z vami. Vem, da tega ne bi bil smel storiti; a koliko je v življenju stvari, ki bi bilo bolje, da se ne bi bile zgodile. Osrečil pa je tako in tako ne bi bil, to čutim, in zato je v tem slučaju nemara bolje, da se je tako obrnilo.«

»Kaj ste storili?«

»Seveda,« je vzdihnil. »Ne verjemate mi. Toda če hočete, vam lahko pokažem pisma —«

»Marsikaj napočnega sem storil,« je dejal. »Katerikoli sem sem ne razumem, prav res da ne. Časih imam najhujše otrok več nadarjenosti od mene.« Obkavljajo se je nadaljeval. »Z —« onim drugim dekletom sem bil vas, gospod črna Dranstaljeva, in — in — nu — ona se pač ni mogla primerjati z vami. Vem, da tega ne bi bil smel storiti; a koliko je v življenju stvari, ki bi bilo bolje, da se ne bi bile zgodile. Osrečil pa je tako in tako ne bi bil, to čutim, in zato je v tem slučaju nemara bolje, da se je tako obrnilo.«

»Kaj ste storili?«

»Seveda,« je vzdihnil. »Ne verjemate mi. Toda če hočete, vam lahko pokažem pisma —«

»Marsikaj napočnega sem storil,« je dejal. »Katerikoli sem sem ne razumem, prav res da ne. Časih imam najhujše otrok več nadarjenosti od mene.« Obkavljajo se je nadaljeval. »Z —« onim drugim dekletom sem bil vas, gospod črna Dranstaljeva, in — in — nu — ona se pač ni mogla primerjati z vami. Vem, da tega ne bi bil smel storiti; a koliko je v življenju stvari, ki bi bilo bolje, da se ne bi bile zgodile. Osrečil pa je tako in tako ne bi bil, to čutim, in zato je v tem slučaju nemara bolje, da se je tako obrnilo.«

»Kaj ste storili?«

»Seveda,« je vzdihnil. »Ne verjemate mi. Toda če hočete, vam lahko pokažem pisma —«

27. marec 1941

Nadaljevanje s 1. strani

njenosti v njihovo prijateljstvo, zaveznitvo in slovesnost.

9. marca 1945 na smo lahko tudi Slovenci sami na lastni koži občutili cinizem od žilov vodenih Angli-američanov, ko so nam bombardirali mirno stanovanjsko četrt, tudi to pot kot nagrado našim mnogim anglofilom.

Ce se hočemo ozreti še nekoliko v preteklost in se dotakniti ponovno propada Jugoslavije, moramo ugotovljati, da je naša država propadla že mnogo prej kot 27. marca 1941. Svoboda smo izgubili že takrat, — kot je to 9. novembra prošlega leta prav utemeljeno in nazorno opisal v »Jutru« avtor članka »Dostojanstva propala Jugoslavije« — ko je umrl veliki Jugoslovanski Aleksander Karađorđević od zahrbtnih krogov v Marsellu leta 1934. Ko govorimo o smrti velikega pokojnika, katerega veliku sponu se klanjamo, moramo povedati zopet nekaj o tistem zlovoljenem ljudstvu, ki po krivici pri mnogih žanje usmiljenje zaradi njegovega preganjanja. Mislimo pri tem na žide, ki so si ustvarili za svojo nadlodo dva različna, toda istemu cilju služeca instrumenta: komunizem in protokomunizem. O komunizmu si je že velik del našega naroda na jasnem. Drugo je poglavitno protokomunistično instrumenta: komunizem. Komunisti sami danes odkrito priznavajo v svojem beograjskem tisku, da so pahnili Jugoslavijo v vojno ljuje, ki so delali po njihovi ukazih. Priznavajo, da je bil propad Jugoslavije ugoden teren za izvrševanje komunistične revolucije.

Danes, štiri leta pozneje pregledujemo dogodeke v preteklosti in čelaje bolj se nam odpirajo oči in spoznavajo, da smo takrat naselili protinacionalnim silam, ko smo šli v vojno za tuje koristi.

Domobranci smo tisti, ki nobenega naroda ne sovražimo, ampak je vprav zaradi tega, ker najbolj ljube in čestit domovino, zgornjih naših sil, ki so jih v svoji zvestosti svojo borbo z vsem svojim dopolnjenjem, rotnjem, govojenjem in pisanjem hočemo doseči, da bi štiri leta pozneje postal našim rojakom naš narod bližnji in da bi znali vsi vedno ločiti med tuji in lastnimi koristmi.

Pred vsemi tistimi, ki gledajo od strani na naše najboljše sinove, zbrane v slovenskem domobranstvu, ključno svojemu generalu Rupniku: Slovenska domobranska mladina je v Vani. Dobro se oprite na naša mlada in močna ramena, ne bomo popustili, zakaj prelobo se zavedamo, da gre za bodočnost vsega našega naroda!

Zgornji uvodnik je govor, ki ga je imel pod naslovom »Štiri leta pozneje« uradnik »Slovenskega domobranstva« Ljanko Urbančič v ljubljanski radijski ljudski oddaji na večer četrtne obeltnice pustolovskega Simovičevega puča, s katerim smo izgubili Jugoslavijo. Govor mladega glasnika domobranske ideje je vzbudil zaradi brezobzirno izpovedanih resnic živo zanimanje naše javnosti.

Koncertni večer v Unioinu

Radio Ljubljana je priredil v torek v Unioinu koncertni večer s pretežno vokalno-solističnim programom. Prireditev je vzbudila živo zanimanje in popolnoma napolnila veliko dvorano. Koncertu je vtisnil markantno obeležje komorni pevec dr. Julius Pölzer, ki je ob spremljevanju pianista Marijana Lipovška absolviral največji del sporeda.

Dr. Pölzer je pel po štiri Schubertove in Schumannove pesmi. Pevec je pri nas nastopil koncertno že na zadnji simfoniji prireditelji, vendar je pred vsem znan kot tipično wagnerijanski tenor v glasovni vlogi »Tannhäuserja«. Ču mu je stil Wagnerjevih partij vsilil nekatere glasovne in tehnične poudarke, ki so dali njegovemu petju določeno omejitve in barvno značilnost, se je mogel v tem izrazito koncertnem programu s pretežno lirimi pevskimi motivi dovolj razmahniti in pokazati v raznih novih odtenkih kvalitete svojega glasu in svojo obdobjanja vredno pevsko tehniko. Njegov glas je bil čedivno spočit in zvenel v vseh legah taboriščevih, Wolfvornih in Pölzerjevih pesmih vzbudil ob pianistovi zelo srečni spremljavi zaslužene odmeve v občinstvu. Poslušalcem je bilo tem lažje uživati, ko je besedilo koncertnega programa s pretežno lirimi pevskimi motivi dovolj razmahniti in pokazati v raznih novih odtenkih kvalitete svojega glasu in svojo obdobjanja vredno pevsko tehniko. Njegov glas je bil čedivno spočit in zvenel v vseh legah taboriščevih, Wolfvornih in Pölzerjevih pesmih vzbudil ob pianistovi zelo srečni spremljavi zaslužene odmeve v občinstvu. Poslušalcem je bilo tem lažje uživati, ko je besedilo koncertnega programa s pretežno lirimi pevskimi motivi dovolj razmahniti in pokazati v raznih novih odtenkih kvalitete svojega glasu in svojo obdobjanja vredno pevsko tehniko. Njegov glas je bil čedivno spočit in zvenel v vseh legah taboriščevih, Wolfvornih in Pölzerjevih pesmih vzbudil ob pianistovi zelo srečni spremljavi zaslužene odmeve v občinstvu. Poslušalcem je bilo tem lažje uživati, ko je besedilo koncertnega programa s pretežno lirimi pevskimi motivi dovolj razmahniti in pokazati v raznih novih odtenkih kvalitete svojega glasu in svojo obdobjanja vredno pevsko tehniko. Njegov glas je bil čedivno spočit in zvenel v vseh legah taboriščevih, Wolfvornih in Pölzerjevih pesmih vzbudil ob pianistovi zelo srečni spremljavi zaslužene odmeve v občinstvu. Poslušalcem je bilo tem lažje uživati, ko je besedilo koncertnega programa s pretežno lirimi pevskimi motivi dovolj razmahniti in pokazati v raznih novih odtenkih kvalitete svojega glasu in svojo obdobjanja vredno pevsko tehniko. Njegov glas je bil čedivno spočit in zvenel v vseh legah taboriščevih, Wolfvornih in Pölzerjevih pesmih vzbudil ob pianistovi zelo srečni spremljavi zaslužene odmeve v občinstvu. Poslušalcem je bilo tem lažje uživati, ko je besedilo koncertnega programa s pretežno lirimi pevskimi motivi dovolj razmahniti in pokazati v raznih novih odtenkih kvalitete svojega glasu in svojo obdobjanja vredno pevsko tehniko. Njegov glas je bil čedivno spočit in zvenel v vseh legah taboriščevih, Wolfvornih in Pölzerjevih pesmih vzbudil ob pianistovi zelo srečni spremljavi zaslužene odmeve v občinstvu. Poslušalcem je bilo tem lažje uživati, ko je besedilo koncertnega programa s pretežno lirimi pevskimi motivi dovolj razmahniti in pokazati v raznih novih odtenkih kvalitete svojega glasu in svojo obdobjanja vredno pevsko tehniko. Njegov glas je bil čedivno spočit in zvenel v vseh legah taboriščevih, Wolfvornih in Pölzerjevih pesmih vzbudil ob pianistovi zelo srečni spremljavi zaslužene odmeve v občinstvu. Poslušalcem je bilo tem lažje uživati, ko je besedilo koncertnega programa s pretežno lirimi pevskimi motivi dovolj razmahniti in pokazati v raznih novih odtenkih kvalitete svojega glasu in svojo obdobjanja vredno pevsko tehniko. Njegov glas je bil čedivno spočit in zvenel v vseh legah taboriščevih, Wolfvornih in Pölzerjevih pesmih vzbudil ob pianistovi zelo srečni spremljavi zaslužene odmeve v občinstvu. Poslušalcem je bilo tem lažje uživati, ko je besedilo koncertnega programa s pretežno lirimi pevskimi motivi dovolj razmahniti in pokazati v raznih novih odtenkih kvalitete svojega glasu in svojo obdobjanja vredno pevsko tehniko. Njegov glas je bil čedivno spočit in zvenel v vseh legah taboriščevih, Wolfvornih in Pölzerjevih pesmih vzbudil ob pianistovi zelo srečni spremljavi zaslužene odmeve v občinstvu. Poslušalcem je bilo tem lažje uživati, ko je besedilo koncertnega programa s pretežno lirimi pevskimi motivi dovolj razmahniti in pokazati v raznih novih odtenkih kvalitete svojega glasu in svojo obdobjanja vredno pevsko tehniko. Njegov glas je bil čedivno spočit in zvenel v vseh legah taboriščevih, Wolfvornih in Pölzerjevih pes